

عنوان مقاله:

برنامه ریزی محله پایدار با بهره گیری از رویکرد نوشهرگرایی

محل انتشار:

اولین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمیراسادات کرمانی - دانشجوی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین، گروه معماری و شهرسازی، قزوین، ایران

حمید ماجدی - استادیار و مدیرگروه دوره تخصصی شهرسازی (دکتر و کارشناسی ارشد)، دانشکده هنر و معماری واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی

حسین ذبیحی - استادیار گروه معماری و شهرسازی دانشکده هنر و معماری واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

در حال حاضر یکی از نگرانی های جامعه جهانی، مصرف انرژی است. شهرسازی پایدار به عنوان عواملی سازنده و موثر در حفظ منابع انرژی می تواند به ایجاد تعادل در چرخه انرژی شهرها کمک کند. مفهوم انرژی در شهر، با مولفه های برنامه ریزی و طراحی شهری در دو سطح کلان و خرد ارتباط مستقیم داشته و با تغییر آنها، می توان به پایداری مصرف انرژی که از اصول توسعه پایدار می باشد، رسید. این پژوهش بر آن است تا با بهره گیری از مولفه های کالبدی پایداری انرژی ارائه شده در رویکرد نوشهر گرایی از جمله طراحی ابنیه، مکانیابی و توزیع کاربری ها و بافت محلات و شبکه حمل نقل با کمک فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) به سنجش میزان پایداری محله و تاثیر هر یک از مولفه در سطح محله مینودر شهر قزوین به عنوان نمونه موردی پرداخته، سپس به ارائه راهکارهایی بومی و منطبق با محله مذکور در جهت پایداری مصرف انرژی بپردازد. روش تحقیق حاضر توصیفی-تحلیلی بوده و نتایج حاکی از آن است که محله مذکور در سطح نامناسب بوده و راهکارهای مطرح شده گامی موثر در این زمینه خواهد بود.

کلمات کلیدی:

پایداری انرژی، نوشهرگرایی، کالبدشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/232121>

